

Λκ 24,50-53
Πρξ 1,4-11

Ἡ Ἀνάληψη τοῦ Σωτῆρος

Θυμάστε, παιδιά, πόσο λυπημένοι ἦταν οἱ μαθητές τοῦ Χριστοῦ μετά τή σταύρωσή Του, ὡς τήν ὥρα πού Τόν εἶδαν ἀναστημένο. Τότε ἡ λύπη τους ἔγινε χαρά, ἀπερίγραπτη χαρά! **Σαράντα μέρες μετά τήν ἀνάστασή Του** πολλές φορές τούς ἐμφανίστηκε, γιά νά τούς βεβαιώσει ὅτι «ἀληθῶς ἀνέστη». Σήμερα θά σᾶς διηγηθῶ **τήν τελευταία Του ἐμφάνιση**, τότε πού οἱ μαθητές Του Τόν εἶδαν γιά τελευταία φορά ἐδῶ στή γῆ.

Λίγο ἔξω ἀπό τά Ἱεροσόλυμα, στόν δρόμο πρὸς τή Βηθανία, πύο συγκεκριμένα στό **ὄρος τῶν Ἑλαιῶν**, βρίσκεται καί πάλι ὁ ἀναστημένος Χριστός μέ τούς ἀγαπημένους Του μαθητές. Περπατᾷ γιά τελευταία φορά πάνω στή γῆ καί συνομιλεῖ μαζί τους. Δίνει τίς τελευταῖες Του παραγγελίες: «Μή φύγετε ἀπό τά Ἱεροσόλυμα, ἀλλά νά περιμένετε τήν υπόσχεση τοῦ Πατέρα, ἡ ὁποία δέν θά ἀργήσει νά πραγματοποιηθεῖ». Πράγματι, σέ λίγες μέρες θά ἐρχόταν σ' αὐτούς τό Ἅγιο Πνεῦμα. «...Καί θά μιλήσετε γιά μένα ὅχι μόνο στά Ἱεροσόλυμα, ἀλλά καί σέ ὅλη τήν Ἰουδαία καί στή Σαμάρεια καί μέχρι τήν ἄκρη τῆς γῆς». Τούς ἀποκαλύπτει, δηλαδή, ὅτι θά κηρύξουν παντοῦ τό εὐαγγέλιο, τήν πίστη στόν Χριστό. Κι ἔπειτα, **σηκώ-**

νει τὰ χέρια Του νά τούς εὐλογήσει. Ἦταν συγκινητική ἡ στιγμή. Μέ κείνη τήν εὐλογία τούς ἀποχαιρετοῦσε.

Ξαφνικά, καθὼς τούς εὐλογεῖ, **ἀρχίζει ν' ἀνυψώνεται.** Ἀργά καί μεγαλόπρεπα ἀνεβαίνει. Καί σιγά-σιγά χάνεται ἀπὸ τὰ μάτια τους, σάν τὸν ἀετὸ πού πετᾷ στὰ ὕψη. Οἱ μαθητές παρακολουθοῦν μέ τὰ μάτια καρφωμένα πάνω Του. Εἶχαν δεῖ πολλά καταπληκτικά θαύματα τρία χρόνια κοντά Του, ἀλλὰ κάτι τέτοιο δέν τό εἶχαν ξαναδεῖ. Τόν εἶχαν δεῖ νά δίνει φῶς σέ τυφλούς, νά θεραπεύει παραλυτικούς, νά ἀνασταίνει νεκρούς μ' ἓνα Του λόγο! Τόν εἶδαν ἀκόμη νά περπατᾷ στὰ κύματα, νά γαληνεύει τήν τρικυμισμένη θάλασσα. Μά αὐτό πού τώρα βλέπουν εἶναι μοναδικό, συγκλονιστικό! **Τόν προσκυνοῦν καί δέν θέλουν οὔτε στιγμή νά πάρουν τὰ μάτια τους ἀπὸ πάνω Του.**

Σέ λίγο, παρουσιάζεται ἓνα φωτεινὸ σύννεφο, μιά **νεφέλη.** Οἱ μαθητές ἀτενίζουν τώρα τόν Ἰησοῦ πάνω στή νεφέλη. Ἔγινε αὐτὴ τό ἄρμα γιὰ νά μεταφέρει τόν Βασιλιά τῶν οὐρανῶν στὸν θρόνο Του! Νά, τώρα πιά δέν βλέπουν τόν Ἰησοῦ. Φαίνεται μόνο ἡ νεφέλη. Μένουν ὅμως νά κοιτοῦν θαμπωμένοι.

Μά, ἐνῶ κρατοῦν τό βλέμμα τους προσηλωμένο στή νεφέλη, κάτι τραβᾷ τήν προσοχή τους. Ποιοί εἶναι αὐτοί πού βρέθηκαν ξαφνικά δίπλα τους; Ἄνθρωποι εἶναι; Ἔτσι φαίνονται. **Ἄγγελοι** ὅμως εἶναι. Τούς ἔστειλε ὁ Θεός καί παρουσιάστηκαν μπροστά στοὺς μαθητές σάν λευκοντυμένοι νέοι. Γιατί; Κάτι ἔχουν νά τούς ποῦν: «Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, γιατί στέκεστε καί κοιτάζετε ἔτσι στὸν οὐρανό; Αὐτός ὁ Ἰησοῦς, πού ἀναλήφθηκε, ὅπως Τόν εἶδατε νά ἀνεβαίνει πρὸς τὸν οὐρανό, μέ τὸν ἴδιο τρόπο, **ἐνδοξα θά ξαναέρθει.**»

Τὰ λόγια αὐτὰ τῶν ἀγγέλων εἶναι μία ἀπὸ τίς πολλές προφητεῖες γιὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου μας. Τό ὁμολογοῦμε καί στὸ **Σύμβολο τῆς Πίστεως μας.** Πιστεύουμε ὅτι ὁ Χριστὸς μας, πού ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανοὺς καί εἶναι τώρα στή δόξα τ' οὐρανοῦ, θά ἔρθει καί πάλι στή γῆ μας, ἐνδοξος αὐτὴ τὴ φορά, γιὰ νά κρίνει ζων-

τανούς και νεκρούς, και να πάρει κοντά Του τούς πιστούς, στήν αιώνια βασιλεία Του πού δέν θά ἔχει τέλος. Θυμάστε πῶς ἀκριβῶς τό λέμε; «...καί ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς καί καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς καί πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καί νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος».

Μετά τήν Ἀνάληψη, πῶς νά ἔνιωθαν, ἄραγε, παιδιά, οἱ μαθητές; Ἡ Ἀγία Γραφή μᾶς πληροφορεῖ ὅτι **ἐπέστρεψαν στά Ἱεροσόλυμα μέ μεγάλη χαρά**. Περίεργο! Ὁ Χριστός φεύγει ἀπό κοντά τους καί αὐτοί χαίρονται; Πῶς γίνεται αὐτό; Ποῦ ὀφείλεται ἡ χαρά τους; (Στό σημεῖο αὐτό ἀναρτοῦμε τήν ἀκροστιχίδα τοῦ μαθήματος, βλ. ἐποπτικό ὑλικό). Πῶς νά μήν εἶναι χαρούμενοι, παιδιά;

✓ Εἶχαν **μιά ἀκόμη ἀτράνταχτη ἀπόδειξη ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι Θεός**. Ἐπάνω στόν σταυρό πέθανε σάν ἀπλός ἄνθρωπος. Μέ τήν ἀνάστασή Του ὅμως, μέ τίς τόσες ἐμφανίσεις Του, βεβαιώθηκαν πῶς εἶναι καί Θεός. Καί νά, κατά τήν Ἀνάληψή Του, Τόν βλέπουν μπροστά τους ὄχι μόνο ἀναστημένο, ἀλλά ἔνδοξο ν' ἀνεβαίνει μέ μεγαλοπρέπεια στόν οὐρανό. Ποίος θά μπορούσε τώρα πιά νά κλονίσει τήν πίστη τους;

✓ Ἐπεῖτα, οἱ ἄγγελοι τούς διαβεβαίωσαν ὅτι θά ζαναέρθει στή γῆ καί πάλι ἔνδοξος. Ἔτσι, οἱ μαθητές **Τόν περιμένουν νά ξανάρθει** μέ ὅλη Του τή δόξα γιά νά τούς πάρει κοντά Του!

✓ Ἀκόμη, ὁ Χριστός καθώς ἀνυψωνόταν τούς εὐλόγησε καί τούς ἔδωσε τή χάρη Του. Πῆραν τόση **δύναμη καί χαρά ἀπό τή θεϊκή Του εὐλογία!**

✓ Τούς ὑποσχέθηκε, ἐπιπλέον, ὅτι **θά τούς στείλει τό Ἅγιο Πνεῦμα** γιά νά ῥθεῖ νά κατοικήσει μέσα τους. Ἀλλά μαζί μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα θά ἔχουν καί τόν Χριστό μέσα τους. Ὁ Χριστός ἄρα δέν θά εἶναι μακριά τους. Κι αὐτοί δέν θά μείνουν μόνοι, θά Τόν ἔχουν πάντοτε μαζί τους!

✓ Ἀλλά καί γιά ἕναν ἀκόμη λόγο ἦταν χαρούμενοι, πού θά σᾶς τόν ἐξηγήσω μ' ἕνα παράδειγμα: Φανταστεῖτε ἕνα παιδί νά πηγαίνει

στό σχολείο του, όπου μέ τούς φίλους του περνᾷ πολύ ὁμορφα. Ἐξαιτίας ὅμως μιᾶς πολύ σοβαρῆς ἀταξίας του πρέπει νά τιμωρηθεῖ καί νά φύγει ἀπό κεῖνο τό σχολεῖο. Καί ποῦ νά πάει; Πηγαίνει σ' ἓνα ἄλλο σχολεῖο, όπου οἱ συμμαθητές του τό κοροϊδεύουν, τό εἰρωνεύονται, τό χτυποῦν... μέ λίγα λόγια περνᾷ πολύ δύσκολα. Ξαφνικά, μιᾷ μέρα ὁ διευθυντής τοῦ παλιοῦ σχολείου ἔρχεται καί ἀνακοινώνει ὅτι θά πάρει πάλι πίσω τό ἄταχτο παιδί, τό τιμωρημένο. Τοῦ χαρίζει, λέει, τήν τιμωρία καί τό ἐνημερώνει μάλιστα ὅτι ἔχουν ἐτοιμάσει γι' αὐτό μιᾷ γιορτῇ ὑποδοχῆς! Πῶς νά ἔνιωσε κεῖνο τό παιδί; Μπορεῖτε νά ῥθεῖτε λίγο στή θέση του; Ὅχι μόνο ἀπέραντη χαρά, ἀλλά καί μεγάλη εὐγνωμοσύνη!

Ἄν ἔτσι ἔνιωσε κεῖνο τό παιδί, οἱ μαθητές μέ τήν Ἀνάληψη τοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί ὅλοι ἐμεῖς πόση χαρά νά νιώθουμε καί πόσα «εὐχαριστῶ» νά ποῦμε στόν Χριστό μας; Ἐμεῖς τά ἄτακτα παιδιά τοῦ Θεοῦ -θυμάστε;- χάσαμε τόν παράδεισο ἐξαιτίας τῆς ἁμαρτίας μας. Τί τραγική εἰκόνα! Οἱ πρωτόπλαστοι φεύγουν ἀπό τόν παράδεισο! Βαρειά θλίψη καί μελαγχολία πλακώνει τήν καρδιά τους. Γιά δεῖτε ὅμως! **Μέ τήν Ἀνάληψη ὁ Χριστός ἀνοίγει ξανά τόν δρόμο γιά νά πᾶμε στόν Παράδεισο!** Ἀνοίγει τήν ἀγκαλιά Του καί μᾶς περιμένει μέ τόση ἀγάπη! Ὁ οὐρανός εἶναι πλέον δικός μας! Πῶς νά μή νιώθουμε, λοιπόν, κι ἐμεῖς χαρούμενοι;

Κύριε Ἰησοῦ, πού εἶσαι
κεῖ ψηλά στόν οὐρανό,
θά Σέ περιμένω νά ῥθεις
πόσο θέλω νά Σέ δῶ!

Τῆς Ἀνάληψής Σου, Κύριε
ἡ εὐλογία κι ἡ χαρά
ἃς ἀγιάζει τή ζωή μου,
ἃς θρονιαῖ στήν καρδιά!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Έγχρωμη εικόνα.
2. Απολυτίκιο.
3. Άκροστιχίδα.
4. Κατασκευή: Κάρτα.